

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ celoletno 22 K, četrletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravištvu: Ljubljana, Franciškanska ulica šteč. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Telefon številka 118.

Šef generalnega štaba prekinil dopust.

Srbija vpoklicuje rezerviste. — Temne Tiszine besede. — Preiskave pri Sokolu. — Grozna ksplozija v Gorici.

Štajersko.

K nadomestnim državnozbornim volitvam v Mariboru. Za bodoče nadomestne državnozbornske volitve v Mariboru se nam obetajo prav zanimivi dnevi. Poročali smo že, da so se tokrat nekako »združili« vsemenci in nemškonacionalci. Ta »združitev« sama po sebi ni prav nobena nesreča, kajti sopolmoč vse-nemcev je tako neznatna, da je številno komaj za upoštevati, a na drugi strani postaja med vsemenci in nemškimi nacionalci v nemškem volilnem odboru strankarski boj čimdalje hujši. Danes le s težavo prikrivajo javnosti to-le »volilno razpoloženje« in najbrže bomo še pred volitvami videli, kako se javno ravšajo. Nemškonacionalcem pa so doslej tudi nemški klerikalci delali vedno brezpogojno tlako. Sedaj pa zatrjujejo le-ti — da si bodo postavili svojega, števnege kandidata. To je, če se uresniči, gotovo zanimiv korak. Pokazalo se bo namreč, v koliko je v ostalem nemškem prebivalstvu dozorel duh opozicije proti doslej gospodujoči klik. Nedvomno bodo vsi nemški nezadovoljneži glasovali za tega nemško-klerikalnega kandidata, ali pa bodo od volitev popolnoma izostali. Nemškonacionalni kliku torej huda prede.

† Dež. sod. svetnik Filip Kermek. Dne 21. t. m. so pokopali v Mariboru dež. sod. svet. Filipa Kermeka. K zadnjemu počitku so ga poleg uradništva spremili tudi mariborski Slovenci. Udeležba pri pogrebu je pokazala, kako vsestransko priljubljen je bil blagi pokojnik. Moški zbor »Slovanske čitalnice v Mariboru« je zapel svojemu bivšemu članu dvojno žalostink. — Sodni svetnik Filip Kermek je bila gotovo ena najmarkantnejših oseb našega sloven-

skega družabnega življenja. Splošno ni hodil v družbo, prišel pa je vedno, kadar mu je to velevala narodna dolžnost. Vsako slovensko prireditve je posetil, v ostalem pa živel tiho in sam sebi. Vzrok je bil ta, ker ga je silno bolelo preganjanje od strani Pittreicha. Sposoben in marljiv uradnik — vendar ni prišel nikamor dalje. Videl je, kako so ga dohitevali in prehitevali dosti mlajši nemški kolegi, samo za to — ker je ostal Slovenec do smrti. Ni izključeno, da ga je ravno to tiho žalovanje končno tudi ubilo. Prihodnje leto bi bil šel v pokoj. Ni ga dočakal. Usoda ga je preje rešila — Pittreichovega sistema. Naj v miru počiva!

Po smrti dež. sodn. svetnika Filipa Kermeka se je izpraznilo pri c. kr. okrožnem sodišču zopet mesto, na katerem je bil doslej Slovenec. Treba bo paziti, da se nam na njegovo mesto ne urine Nemca. Sicer smo pa radovedni, koga nam postavijo sedaj v kazenski senat. Čuječnost je gotovo popolnoma na mestu. Upamo, da bodo topot tudi klerikalci storili svojo častno dolžnost.

Ormož. Orožniki so prijeli posestnikovega sina Jos. Rožmana, ker je nekemu posestniku iz Pragerskega prodajal nek travnik — ki ga nima in nekemu mesarju v Ptujju je prodal dve svinji, ki so — last njegovega brata.

Celje. V okolici roje v velikem številu zelo velike muhe, ki se lotijo tudi ljudi. Muhe so očitno strupene. Minolo nedeljo je tak roj napadel dve dami-izletnici. Morale ste takoj iskati zdravniške pomoči.

Gaberje pri Celju. Minolo nedeljo je v gostilni Skoberne popivala večja družba, med njimi tudi neki Pongerl. Ta je hodil od mize do mize in ljudi močno napajal. Ko je prisedel k neki ženski, je začutila ta v svojem žepu roko. Prijela je, in bila je Pongerlnova. Pongerl je priznal poskušeno tatvino. Pri njem so našli še denarnico s 7 K.

Šoštanj. 17. t. m. so v gostilnah Skaza in Žagar obhajali sedmino po posestnici Lahovi. Med posestnikoma Lah in Dren je prišlo do prepira. Konečno sta oba potegnila nože in drug drugega smrtnonevarno zabodla.

Šoštanj. Tesar Fr. Lenko se ga je tako napil, da se je zvrnil iz podstrešja in naslednjega dne vsled dobrih notranjih poškodb umrl.

Maribor. (Surovina.) Ko je šel 18. t. m. posestnikov sin Fr. Korošec v spremstvu par drugih domu proti Metovi, ga je brez povoda ustrelil 18letni posestnikov sin Bregant v trebuh. Korošec najbrž ne bo ukreval.

Sokol v Šoštanju. Za prireditve 26. julija je vse poštvovalno na delu, in prav tako: v sokolskem delu je naša bodočnost in spas naroda in to

je vendar naloga vredna vsake žrtve. Prosimo ponovno bratska društva za sodelovanje: prijave glede telovadcev so povoljne, udeležite se pa kolikor mogoče tudi v krojih, da bo naš nastop imponiral nasprotnikom, in drugič, da prodre s posrečnim nastopom sokolska ideja v širše ljudske plasti, da se oglasi v dovtetni ljudski duši smisel in zanimanje za društvo, ki vzbuja s svojim delom mladost in svežost za življenje in borbe...

Goriško.

Nesramnost posl. Fona. V nedeljo so imeli klerikalci med Brici svoj tabor. Tam je govoril tudi posl. Fon. Po poročilu »Slovenca«, je govoril tudi o velesrbski propagandi, pri čemer se je povselp do sledečih besedi: »Žalibog se pojavljajo danes med nami ljudje, ki dajejo povoda, da nas sumničijo. Ti ljudje se zbirajo okrog najbolj umazanega lista, kar se jih je kdaj tiskalo na Slovenskem, okrog »Dana«. Javno in brez obzirov pribijem, da je delovanje teh ljudi za Slovence naravnost pogubonosno. Diskreditirajo nas navzgoraj, diskreditirajo nas med drugimi narodi kot nezveste ljudi.« Tako je lagal posl. Fon, voditelj goriške S. L. S. Fon se je hotel maščevati, ker smo o njem povedali že par resnic. Lep poslanec, ki na javnih shodih laže. Ako govori o umazanih listih, naj najprej pogleda svojo cunjio »Novi čas«. Po laži se vedno spozna klerikalca. To ti je mož, poštenjak! Fuj!

Vinorejska razstava v Gorici. Na deželnem odboru se je vršilo v soboto veliko zborovanje, katerega

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Visoka pesem ljubezni.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dolge.)

»Kakor gotovo mi Bog pomaga! In še si mislim, da je povedal samo pol vsega, kar mu je bilo na jeziku. Zato pa hočem tudi izpolniti njegovo naročilo kar naj bolje in najtemeljiteje.«

To rekši je vstal stari klatež in poljubil Hugeto dvakrat na vsako lice; bil je prijatelj dobre mere, posebno pa v teh okolnostih, ko bi bil še kamen radodaren. Nato je sedel dvignil svojo čašo in rekel važno: »Na vaše zdravje, krasna Hugeta! Izpil je v dušku, po pravilih galantnosti, kakršna je veljala na velikih cestah.

»Gospod,« je izpregovorila zdaj krčmarica vsa zamišljena, »nikoli ne pozabim dobre misli, ki jo je imel zame gospod vitez. Prosim vas, povejte mu to. Pa tudi jaz mu hočem nekaj sporočiti v znak zahvale...«

»Kar povejte, dragica...«

»Povejte mu tedaj, da ga ona ljubi!« je dejala Hugeta in vzdihnila globoko.

»Kdo ga ljubi?« je vzkliknil Pardajan osuplo.

»Tista, ki jo ima rad... tista krasna gospodična... Lujza...«

Stari klativitez je poskočil na svojem stolu.

»Ljubi ga,« je nadaljevala Hugeta, »to vem z gotovostjo. Videla sem ubogega fanta, kako je bil nesrečen.«

»Ah, draga Hugeta, vi ste angel v človeški podobli!...«

»Tako nesrečen, da se nisem mogla premagati, pa sem mu rekla sama. Ponovite mu tudi vi, in kadar bo Lujza njegova žena, naj se spomni včasih, da sem mu jaz napovedala njegovo srečo.«

»Krišče nebeški! Recite rajši, da ste mu jo prinesli, dobra Hugeta! Tak tako je! Hm, potem je marsikaj drugače! Mili Bože! Dajte, da vas poljubim še enkrat!...«

Ocmokal jo je iznova. Nato je nadaljeval svoj obed z neizmernim zadovoljstvom, in Landrijevo vino je storilo kmalu, da se je že gledal v duhu na sinovi svatbi z Lujzo.

»Vidiš, zlomka!« je zamrmral veselo, »baš to me spominja, da sem se hotel oglasiti v Rokovnjaščin in nabrati par krepkih fantov... Zdaj, ko smo brez skrbi, da nas ljubijo, je treba samo še poskrbeti, da pridemo živi in zdravi iz Pariza.«

Toda vsaka reč ima svoj konec, ne izvzemši dobrega kosila.

Pardajanov obed se je ravnal po občem pravilu, in ko je bila poslednja steklenica izpraznjena do

zadnje kaplje, si je opasal stari klativitez svoj meč, obračaje oči na desno in na levo, kakor da bi bil ves svet njegov, in poživigavaje si bojno pesem; položil je roko na usnjati pas, v katerem je imel svojih tritisoč liver, vzeti iz ljeve skrinje, ter poklical mojstra Landrija, ki je prišel z računom — s slavnim Pardajanovim računom v roki, ves žareč se veselja, lahkonog kakor srna, jadraje z rokami samo, da bi prišel hitreje. Usmev mu je šel kakor špranja blazenstva od ušesa do ušesa.

Dospevši do mize, je razvil svoj papir, bilo ga je za dober vate. In kakor da bi hotel opravičiti to pretečo dolžino je pripomnil gostilničar naglo:

»Kajpak, gospod, mnogo je. In še to je samo ono, kar ste imeli posebej, saj veste, da sem se držal najinega dogovora...«

»Kar vse zapišite, dragi Landri,« je velel Pardajan.

Landri se je poklonil do tal in dejal s skromno preprostostjo, čeprav ne brez tajne skrbi:

»Potem, gospod, bi bilo pa ravno tritisoč liver.«

Stari klativitez je sprejel udarec, ne da bi trenil z očesom, ter si začel odpenjati usnjati pas. Landrijevo obraz, ki se je svetil že prej, se je razbleščal kakor sonce v plamenih blaženega razburjenja, ki mu je prevzelo srce.

»Vendar že enkrat!« je zamrmral tiho kakor dih.

»Evo ga! Evo ga!« je zagrmel zdajci besen glas.

In še tisti hip je izdrlo troje mož, ki so bili stopili pravkar v gostilno, svoje meče ter navalilo na Pardajana. Gostilna se je napolnila s kričanjem. Pardajanova roka, ki se je dotikala pasu, se je spustila do papirja in ga izdrla. Landrijeve smehljaj se je izpremenil v grimaso žalosti in groze. Obziral je, buleč z očmi in držeč v roki svoj vate papirja.

Pardajan je brcnil v mizo, da je zaropotala po tleh z vso posodo vred. Hugeta je bila pobegnula v kuhinjo.

Trojica besnežev je naskakovala in zadajala sunek za sunkom.

»Danes ne velja nobeno poroštvo!« se je rogat eden.

Brez pardona!« je rjul drugi.

Prvi je bil Možiron; drugi — Kelus.

Tretji, ki ni rekel ničesar, marveč je vihnil meč s hladnim gnevom, je bil Morever.

Stopili so bili v gostilno na slepo, zakaj vedeli so, da je bil pri Vedeževalki nekdanj Pardajanov glavni stan. Iskali pa so predvsem viteza, kateremu so se imeli osvetiti sleherni za svojo telesno in duševno rano.

Ko so našli namesto sina očeta, so se domenili z naglim pogledom in ga naskočili brez pomišljanja.

Pardajan, oslabljen po ranah, ki jih je bil izkupil v Monmartiški ulici, se je samo branil, kolikor se je mogel.

Troje jeklenih osti mu je ogrozilo prsi.

Vsak sunek, ki mu je bil namenjen, je prestregel, če se je dalo; če ne, se je umaknil s skokom.

Danes so se borili tiho. Trojica je bila trdno odločena ubiti očeta, dokler ne dobi tudi sina v pesti; zato so štedili z močmi, čuvali si hladnokrvnost, napadali stvarno in iskali samo prilike za smrtonosni zabod.

Pardajan se je umikal. Nesreča je hotela, da se je bila razvila bojna vrsta neprijateljev med njim, in med vrati na ulico. Rinili so ga torej pomalem proti ozadju sebe, kjer so bila vrata odprta. Prestopil je prag in se znašel v dvorani, kjer smo prisostvovali v začetku te povesti pojedini pesnikov Plijade.

Iz te dvorane se je umaknil v drugo in dospel naposled v poslednjo izbo, kjer se je vršila tistikrat čudna ceremonija kozlove daritve.

»Zdaj ga imamo,« je siknil Morever izmed stisnjenih zob.

»Ti hudič, ti!« je pomislil Pardajan. »Ni nama pisano z vitežom, da bi umrla skupaj, kakor se vidi!«

Obupno je pogledal okrog sebe.

Zdajci pa je zagledal vrata, ki so se odprla kakor sama od sebe; brez obotavljanja je planil v temno zavetje, ki se mu je ponudilo: bil je mračni kabinet, odkoder so držale stopnice v Landrijeve kleti, pa tudi vrata na dolgi hodnik, ki je vodil na ulico.

so se udeležili deželni glavar, deželni odborniki, zastopniki raznih gospodarskih društev, zastopniki iz vseh vinorodnih delov Goriškega, z Dunaja ravnatelj vinorejskega avstrijskega društva, poslanci, itd. Najprej je poročal deželni glavar o dosedaj storjenem delu za kongres v Gorici, da je program kolikor mogoče obsežen, priredi se poseben zlet vinogradnikov iz Nižjeavstrijskega v Gorico. — Ravnatelj vin. društva z Dunaja je poročal o korakih, storjenih pri ministrstvu v tej stvari; ministrstvo je dovolilo prispevek in da razne premije za vinsko razstavo. Železnica in finan. sta dovolili olajšave. Poročalo se je o delovanju odsekov. Javna poskušnja vin bo dne 8., 9. in 10. septembra.

Imenovanje in premeščenje. Sodnik dr. Josip Leomellis v Gorici je imenovan za okrajnega sodnika v Piranu.

Zakon je obljubil Jernej Znuo iz Kormina neki deklici, a obljube ni hotel držati. Deklica ga je tožila, da jo je pod to pretežno zapeljal, nakar je bil obsojen na en mesec težke ječe.

Gorica s dopade M. Kostanjeviču, kateremu pa je prepovedano bivanje v mestu in so ga zato zaprli.

Gorica. (Aretacija.) Zaprli so Hermino Pavlin iz Čedad v Italiji, ker je pohajkovala po mestu brez vseh sredstev.

Rebro si je zlomil mornar Jakob Marica iz Tržiča. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico.

Izgnil je 16letni fant Anton Langof iz Gorice, ulica del Bosco 15. Ne ve se, ako se je ponesrečil ali je ušel.

Gorica. (Korak nazaj.) Sinoči se je vršil v hotelu »Union« vojaški koncert. Do sedaj je hotelir izdajal tudi slovenske lepake, kar naenkrat pa samo laške in nemške. Ali je goriško slovensko meščanstvo s tem zadovoljno?

Nismo v Sibiriji! Tako je odgovoril neki Čanel v Tržiču stražniku, ki ga je hotel aretirati. Obenem pa je stražnika tudi razžalil, a kljub temu oproščen. Druga inštanca pa je razsodbo zavrnila in Čanel bo moral sedeti 24 ur v zaporu.

Imenovanje. G. Franc Gorkič, konceptni praktikant pri deželnem tajnistvu je imenovan za koncept. asist.

Vinorejska zadruga v Gorici. Za ta kongres se merodajni krogi jako zanimajo. Železniški in finančni minister sta dovolila olajšave ob priliki vinske razstave. Javna poskušnja vin bo 8., 9. in 10. septembra. Več sporočamo.

Dr. Casapiccola in pasji bič! V nedeljo popoldne je šel dr. Casapiccola čez Pevmo v spremstvu dveh psov, od katerih eden ni imel nagobčnika, kakor je predpisano od okr. glavarstva. Nasproti je prišel psiček g. V. Komavlija. Psi so se začeli klati med seboj. G. Komavli je prihitel na cesto in hotel ločiti pse, pri čemur je zadel seveda tudi psa dr. Casapiccole, ki se je vsled tega tako razjezil, da je udaril s pasjim bičem g. Komavlija po hrbtu. Očetu je prišel na pomoč njegov sin, katerega je g. dr. Casapiccola z bičevim ročajem udaril po glavi, da se je onesvestil. Vse to je videlo veliko ljudi. G. Casapiccola se bo moral zagovarjati pred sodiščem, če se ne poravnava z g. Komavli!

Trojica napadalcev je hotela planiti za Pardajanom, toda vrata so se jim zaprla pred nosom; začeli so rjuti najočnejše psovke tiste dobe in razbijati po vratih z ročniki svojih mečev.

Vrat pa ni bil zaprt stari Pardajan; zaprla jih je Hugeta! . . .

Ko je videla, kako se obrača boj, je tekla naglo na ulico in odondot na hodnik, pa je odprla Pardajanu vrata kabineta in jih zaklenila za njim.

»Vi!« je vzkliknil Pardajan, ko je spoznal Hugeto.

»Bežite!« je dejala lepa krčmarica ter pokazala z roko na hodnik.

»Ne, dokler se vam ne zahvalim,« je rekel stari klativitez; spravil je rapir, prijel Hugeto okrog pasu in jo poljubil na obe lici, dočim so tulili gizdalni na drugi strani vrat.

»Eden je zame, eden pa za vi-teza!« je rekel Pardajan.

Nato je planil po hodniku; v naslednjem trenutku je tekel že po ulici Sen-Deni.

»O, ne! Danes nam ne uideš!« sta kričala Možiron in Kelus, dočim je iskal Morever kladivo, da bi strl ključavnico.

V dvorani za pojedine je zadel ob Hugeto.

»Dajte kladivo!« je ukazal Morever.

»Počemu?« je rekla Hugeta.

»Saj vam odklenem s ključem.«

»Ne bo vam zaslonj, vrla žena.«

Na goriškem izvoznem trgu je bilo v terek 40 kvintalov jabolk po 24 K, 70 kv. hrušk po 32 K, 10 kv. breskev po 68 K, 16 kv. artičokov po 56 K, 35 kv. češkelj po 22 K, 25 kv. reine clande po 44 K, 36 kv. smokev po 20 K, 1 kv. orehov za 30 K, 40 kg jagod po 1 K, 25 kv. fižola po 20 K, 30 kv. krompirja po 8 K in 8 kv. paradižnikov po 20 K.

Slovenske otroke zasmehujejo in zmerjajo v Gradežu. Taka je laška kultura in tako vzgajajo Lahi svoje otroke! Čudno, da ne zasmehujejo še našega denarja!

Že zopet je odtegnilo notranje ministrstvo poštni debit hrvaškemu listu »Zora — The Dawn«, ki izhaja v Aneklandu v Novi Zelandiji.

Gorica. (Umrljivost.) Pretekli teden je umrlo v mestu 11 oseb izmed katerih 2 v bolnišnici usmisljenih bratov, 4 v ženski bolnišnici in 1 v umobolnici.

Tržič. (Utonil.) Neki Gvido Chiacello, ki je šel pred kratkim prišel v mesto, da nastopi novo službo, se je šel opolnoči kopat v kanal nasproti gostilnice pri pristanišču. Z njim je bil še nekdo drugi, ki je na žalost opazil, da je Chiacello naenkrat zginil pod vodo.

Poceni pohištvo bi si rad nabavil Franc Puls, zato je ukradel v Gorici v zalogi pohištva Pellegrini več stolov in ogledal. Izročili so ga sodišču.

Uro je kradel že več časa Josip Amtmann, končno so ga pa le zasledili in aretirali. Tiček je navadno spal v družbi kakega »sopotnika«, kateremu je med spanjem ukradel uro. Na vesti ima celo vrsto tatvin.

Pet dni bo sedel Lucijan Krajc iz Ločnika, ker so mu dokazali več tatvin.

Uspeh hišnih preiskav v Gorici. Znano je, da so preiskovali tudi v goriški »Čitalnici«, kjer se shajajo starejši gospodje, večinoma bivši uradniki, o katerih udanosti vendar ne more nihče dvomiti. Kaj takega bi moral pol. komisar pač vedeti. Zato je imela ravno v »Čitalnici« preiskava poseben uspeh. Takoj v prvem predalu, ki so ga odprli, so namreč našli cesarsko zastavo, v drugem pa črno žalno zastavo, ki je visela zadnji čas iz hiše. Drugega seveda niso našli.

Čudno pisanje so našli pri preiskavi v nekem društvu. Vsi so mislili, da je gotovo ruska cirilica, ali kaka velebrska izdaja. Ko so stvar pokazali Casapiccoli, je vzkliknil: »Saj to je zvezek z grškimi nalogami.

Dnevno.

Nekaj za občudovalce dunajskih listov. Pri nas je že od nekdaj tako: Kar je slovenski in slovanski, ni za nič — dobro je samo ono, kar je nemško, posebno dunajsko. Dunajski listi imajo na Slovenskem menda več naročnikov kot slovenski in med Slovenci imajo dunajski židovski listi več občudovalcev kot med samimi Nemci. Za suho zlato se jemlje pri nas vse, kar pišejo dunajski listi, ker v teh listih je vse »resno«, »globoko«, »umno« itd. — slovenski listi so pa seveda za nič. Posebno »Neue Freie Presse« je mnogim našim inteligentom pravi evangelij in vendar piše ravno ta list take gorostasne neumnosti, da se mora razumen človek čuditi, kako morejo biti uredniki tega velikega lista tako otročje navjni. »Neue Freie Presse« razmo-

triva že dolgo v uvodnikih razmerje med Avstro-Ogrsko in Srbijo in dokazuje, da je Srbija popolnoma osamljena, da ne bo imela v Evropi v službu resnega konflikta nobene zaslonbe in da bo morala izpolniti vse dunajske zahteve, ali se pa dati uničiti. Tako-le dokazuje ta svetovni list svojo trditve: »Franciozci ne bodo tvegali vojne zaradi velikosrbskih aspiracij, ki so jim popolnoma tuje.« Kak neumni dunajski meščan bo temu pritrtil, saj je to res nekaj čisto naravnega, ampak razumen človek poreče, da je sicer jasno, da Francija ne bi tvegala vojne zaradi velikosrbskih aspiracij, ali iz kakih sentimentalnih simpatij do Srbije, pač pa bi tvegala vojno zaradi nekkih starih računov z Nemčijo in ako bi se ji zdel sedanjí moment ugoden, ga izrabi za to. Stvar je čisto enostavna: Ako smatra Francija moment za ugoden, bo svetovala Srbiji, da se ne upogne, ako se ji pa zdi, da pravi čas še ni prišel, ji bo svetovala, da naj bo odienljiva do skrajnosti. Seveda, ako bi na Dunaju navzlic odienljivosti od strani srbske vlade vendar hoteli vojno, Francija Srbije ne bo zapustila — v **lastnem interesu**, ker ako bi Srbija ostala osamljena in bi bila premagana, bi bili ojačeni sovražniki Francije. Enako je z Rusijo in naravnost smešno je, ko se »Neue Freie Presse« sklicuje na zdravice med carjem in predsednikom francoske republike, češ, car in Poincaré sta naglasila miroljubne tendence rusko-francoske zveze — dokaz, da je Srbija osamljena! Nemisl! Saj vendar se nimamo vojne in vsakemu političnemu otroku mora biti znano, da vladarji in ministri toliko časa govorijo o miru, dokler ni vojna — že napovedava! Tako otročje-naivno piše ne morda kak slovenski list, temveč svetovni list — »Neue Freie Presse«. Ne rečemo, da pride do vojne, nasprotno, zdi se nam, da se vse lepo mirno poravnava, ampak, ako do vojne pride, naj nihče ne misli, da bo ona lokalizirana! S tem naj se tolaži »Neue Freie Presse« in njeni občudovalci, razumni ljudje dobro vedo, da provocira vsak oborožen konflikt med Avstro-Ogrsko in Srbijo — evropsko vojno. Upajmo, da se vsa nasprotja poravnajo mirnim potom.

Se to! Listi poročajo, da so velike francoske banke odpovedale avstro-ogrskim bankam kapitale, ki so jim jih stavile na razpolago in v gotovem času bodo vsi ti kapitali povlečeni nazaj v Francijo. Kratko poročilo, pa sila važno. Denarna kriza v monarhiji je že zelo občutljiva, v veliki meri za to, ker velike francoske banke — iz političnih ozirov, seveda nočejo več pasirati svojih velikih kapitalov v avstro-ogrski monarhiji in sedaj naj francoske banke odpovedo še one francoske kapitale, ki se nahajajo v monarh. Še iz prejšnjih časov. Potem nastanejo pri nas take gospodarske razmere, da bodo polomi sledili eden drugemu in sodišča se bodo pečala samo z eksekucijami. In vse to — zaradi nespametne zunanje politike. Res, skrajni čas bi že bil, da krene zunanja politika avstro-ogrške monarhije na druga pota, ker sedanja so zelo, zelo nevarna. Spremeniti bi se pa morala, seveda, tudi notranja politika, ker država nezadovoljnih narodov sploh ne more voditi uspešne zunanje politike niti v tej, niti v oni smeri. Vladanje s pomočjo absolutizma in policije se še nikdar in nikjer

ni obneslo in se ne obnese niti pri nas. Morda pridejo s časom tudi na Dunaju do tega prepričanja in ako bodo temu prepričanju primerno uravnali svojo politiko, ne bo več toliko veleizdajalcev v državi, da se že po cel Evropi norčujejo in posmehujejo, češ, kaka pa je to država, v kateri so vse ječe prenapolnjene s samimi veleizdajniki. Povsod namreč jemljejo te številne aretacije, ki jih je posebno sedaj toliko, da so že vsi zapori prenapolnjeni, čisto resno in si mislijo, da v Avstriji sploh ni več lojalnih državljanov. Nič čudnega ne bi bilo, ako bi to vplivalo tudi na zgoraj omenjeno vest o sklepu francoskih bank, da odpovedo svoje kapitale, plasirane v Avstro-Ogrski. Finančniki so trezni ljudje in nad vse hladni računarji, ki pazno zasledujejo politične dogodke in francoskim finančnikom ni ostalo nezapaženo to zapiranje »veleizdajnikov« v monarhiji kar v masah. Ne, taka politika ni niti dobra, niti pametna.

Pred svojim pragom naj bi pometala slovenska katoliška duhovščina in se ne zadirala v nekatoliško duhovščino. Nekdo — gotovo duhovnik — pravi v »Slovenec«, da bi bila razžalitev za slovensko katoliško duhovščino, ako bi se jo primerjalo srbski pravoslavni, ki se baje peča samo s politično gonjo, medtem ko se slovenska katoliška duhovščina posveča edino verskemu in cerkvenemu delu! Kolikor trditve, toliko laži. Kje na svetu pa je dobiti bolj fanatičnih političnih agitatorjev kot slovenski katoliški duhovniki? Pa kdo bo o tem govoril in pisal, ko je vse to že vsakemu otroku znano! Nas srbska pravoslavna duhovščina čisto nič ne briga, ampak eno hočemo konstatirati pri tej priliki: da je ta duhovščina zelo, zelo narodna, kar naša ni in da Srbi nimajo niti enega škofa, ki bi se posluževal pastirskih listov za politično agitacijo, kakor to delajo »naši« škofi in končno, da srbska duhovščina ni organizirana v posebni politični stranki v svrhu, da zasigura sebi nekaj poseben, privilegiran položaj, kakor to dela naša duhovščina, temveč se zadovoljuje s položajem, ki mu ga daje ljudstvo samo. Potem kakem bi se srbska pravoslavna duhovščina lahko čutila užaljeno, ako bi jo kdo primerjal slovenski katoliški duhovščini, ki živi samo od političnega hujkanja.

»Slovenec« lamra, da so bili na Dunaju srbski poslanci vedno skupaj s slovenskimi liberalci. To je vendar naravno — ker so bili narodni in napredni in niso hoteli služiti klerikalni protinarodni Šusteršičevi politiki.

Zelo se boje klerikalci, da bi jim slovensko ljudstvo ne ušlo iz njih trde pesti. Zato sedaj strašijo s — srbskimi popi. Ta strah je naravnost smešen. »Slovenec« piše: »Naivnost je misliti, da je srbski pop nekaj podobnega kakor naš duhovnik. Taka primera je razžaljiva za naše vrlo katoliško svestništvo. Kajti med tem ko široko in globoko naobraženi katoliški duhovnik dela v prvi vrsti za versko življenje naroda in ga uči ljubezen do Boga in do bližnjega — živi srbski pop, komaj za silo izobražen, samo kot politični agitator in hujška ljudstvo v divje sovraštvo zoper vse, kar je katoliško.« Mi ki katoliške »pope« dobro poznamo — vemo, da je ravno narobe res. Obrnite »Slovenec« strani in dobite čisto resnico.

vanja... ne z maršali, ne z rokovnjači.

Smehljaje se v brk, je zamrmral naposled:

»Poglejmo zdaj, kako je uspelo srečanje, ki sem ga pripravil tako spretno!«

Kakino srečanje mu je bilo v mislih?

Spominjamo se, da je stari klativitez najprej zapustil svojega sina, rekoč mu, da pojde v Rokovnjaščino nato pa se je vrnil po Pipjo, češ, da jo misli mahnuti k Vedeževalki.

Toda kakor hitro je zaprl oče Pardajan vrata vitezove sobe za seboj, je začel bloditi po dvorcu, godrnjaje in monjlaje vse mogoče krepke besede, dokler se nista srečala z Luizo.

»Iskal sem vas«, je dejal stari klatež s hitro naglico, ki priča vedno o važni skrbi. »Hotel sem se posloviti od vas.«

»Posloviti se hočete!« je vzkliknila ljubka deklica in prebledela nehote.

»Da, odpravljava se.«

Razložil ji je prav gostobesedno, da se mu vidi sin kakor bolan za neozdravljivo boleznijo; med tem razlaganjem pa ni prenehal korakati proti vitezovi sobi.

Luiza je stopala mešinalno z njim, vsa razburjena od vesti o naglem odhodu; neznana tesnoba ji je stiskala srce.

Pardajan je rahlo odprl vrata.

Ta pa zna! »Slovenec« pravi, da bodo krivi svetovne vojne, ako pride do ne, samo Srbi. S temi le gniljivimi besedami končuje »Slovenec« svoj tozadevni članek: »Da bi moralo priti do vojne samo zaradi srbske domišljavosti, da bi samo zato naše žene postale vdove, naši otroci sirote — to nas navdaja z opravičenim, globokim srdom zoper zločinsko velebrstvo in vse tiste, ki mu dajejo potuho.« »Slovenec« je v svojem sovraštvu pregoreč in mi bi si res želeli, da bi bili klerikalci tako goreči kot so v sovraštvu do Srbov, v boju za pravice slovenskega naroda. Ampak tega ne bomo dočakali, ker klerikalci nimajo niti do volje niti smisla za boj za pravice slovenskega naroda in zato se nam tako slabo godi, kot nobenemu drugemu narodu v Avstriji. Kmalu bomo doživeli, da proglasi »Slovenec« odkrito vsakega Slovenca, ki bo zahteval narodne pravice, za veleizdajca. Saj indirektno »Slovenec« to že dela s tem, da denuncira vse naprednjake kot veleizdajce, za narodne pravice se pa na Slovenskem potegujejo takointako samo naprednjaki. Najbrže so dobili klerikalci tako naročilo z Dunaja, da podpirajo vlado in Nemce proti slovenskim narodnjakom s tem, da jih označujejo za veleizdajce in s tem opravičijo vse persekucije. O, klerikalci so vsega zmožni. Saj vidimo: čem večja je moč konfidentske stranke, tem bolj je slov. narod zatiran, ker konfidenti se še nikdar in nikjer niso potegovali za narodne pravice, oni delajo vedno samo ono, kar jim naroči oni, ki jih — plača. Naj se konfidenti nikar ne čutijo užaljene. Zastonj nobena stranka na svetu ne bo delala tega, kar sedaj delajo naši klerikalci (konfidenti), to se dela samo za denar!

Na vojsko hujskajo! »Militärische Rundschau« št. 167 v daljšem članku »pojasnjuje« potrebo vojske s Srbijo. Koncem tega članka je citati sledeči poziv v prav vojaškem stilu: »V tretje pričakujemo vojaštvo klica na boj. Ono si ga želi z vsem nitkami srca. Kot zadnje izhodišče. Kot železno potrebo. Kot rezultat zgodovinskega zamozatajevanja. — Vi državniki pri Vaših zelenih mizah! Vi moške besed in pesra, v katerih rokah leži sedaj usoda države! Vi uradniki z zlatimi ovratniki! Po poklicu posredovalci in mešetarji! Ura dejanja je prišla! Ganite se in bodite enkrat neizprosni! Vse je kot igra! Od vas pričakujemo velike odločnosti in sklepa. Ne varajte v tretje našega upravičenega (!) upa. Katli to upanje ni samo naše. To je zadnje upanje cele države. Ona rabi jeklene (?) kopeli...« — Nekaj ljudi nima nič dela in bi radi imeli vojno — davkoplačevalci naj pa v slučaju iste lepo poginejo lakote!

Nemci v rajhu so že prišli do spoznanja. V zadnjem času je čutili v nemškem javnem mnenju velik preobrat. Večina časopisov je začelo ostro obsojati prusko barbarsko protipoljsko politiko. S svojimi barbarskimi zakoni o razlastitvi Poljakov niso Prusi drugega dosegli kot to, da so začeli Poljaki obračati svoje oči na Rusijo, v kateri vidijo svojega rešenika. To je bil edin uspeh protipoljske politike. Nemci v rajhu so že prišli do razuma, med tem ko so Nemci v Avstriji začeli ravno nekaj drugega. Povsod priporočajo, da se naj Srbe v Avstro-Ogrski razlasti, vzame se naj jim zemlja, na katero naj se naseli Svabe in Mazare.

In Luiza je slišala vitezov razgovor s Pipojem.

Stari klatež je nato poklical psa in odšel, pustivši vrata odprta, pred njimi pa Luizo, vso zmehčeno in osuplo... Kaj se je godilo v njej to minuto? Kateremu nagibu se je vdala? Vstopila je, dvignila nedolžne oči k vitezu, ki se ni vedel kam dejati od začudenja, ter vprašala v silni zadregi:

»Odpravljate se? ... Zakaj pa?«

Vitezova zadrega je bila gotovo še hujša in trepet njegovega srca še neznosnejši od njenega, ko je odgovoril:

»Kdo vam je povedal, da se odpraviljam, gospodična?«

»Najprej vaš oče, potem pa vi sami.«

»Jaz?«

»Vi sami. Rekli ste, da hočete oditi... Oprostite, gospod; slišala sem, dasi nisem hotela prisluškovati... Rekli ste, da odidete in se ne vrnete nikoli več... in da vas pes ne more spremiti tja, kamor ste namenjeni... in da odhajate zato, ker vam je hudo... ker ste se naveličali... Oh, gospod, kako je ime deželi, odkoder vam ni povratka? ...«

»Gospodična...«

»In kamor ne morete vzeti s seboj ubogega Pipoja?«

»Za božjo voljo!«

(Dalle.)

Raje s Turkom kot s Srbom. Da-
leč je prišel klerikalni hrvatski živelj
v Bosni. List katoliškega škofa Stad-
lerja naziva Turke »brate« in jih kli-
če na skupno maščevalno delo proti
Srbom. Katoliški kristjani se družijo
s Turki proti srbskim kristjanom.
Pfu, takšnim katoličanom!

Rabelj gre. Kakor poroča »Če-
sky Dennik« iz Karlovih var, je ra-
belj, kvintesenca kulture 20. stoletja,
poklican na Dunaj, da odide v Sara-
jevo. Z njim pojdejo dva pomagača.

»Podporno društvo za dijake na
realni v Idriji« je po g. prof. dr. No-
vaku, Baeblerju in Bajželju nakaza-
lo bolnemu dijaku 200 K za enome-
sečno lečenje v Gradežu. Isto pod-
porno društvo preskrbuje dijakom
potrebne učne knjige, revnlm dija-
kom daje tudi hrano, obleko in obu-
valo. Idričani, podpirajte to društvo,
ki je toliko pošteno, da skrbi tu-
di za zdravje dijakov!

Tridesetletnica Del. bralnega
društva v Idriji. Poleg sobotne gla-
dalnice predstave, ki jo priredi v
rudniškem gledališču idrijsko Drama-
tično društvo in poleg nedeljskega
dopoldanskega spominskega sestan-
ka obeta popoldanski ljudski kon-
cert izreden užitek. Društveni pev-
ski zbor se vestno pripravlja za svo-
je nastope. Odveč bi bilo navajati
posamezne točke obširnega spore-
da. Zastopani so skladatelji Adamci,
dr. Schwab, O. Dev, Dr. B. Ipatič,
V. Mirk in J. Pavčič s krasnimi mo-
škimi in mešanimi zbori. Priznani
oktet »Lj. Zvon« iz Ljubljane zapo-
je par novejših, modernih skladb,
godbeni klub »Lira« svira slovanske
komade. — Po koncertu bo ljudska
ceselica v pravem pomenu besede.
Idričani, v nedeljo popoldne vsi k
Zagodu!

Slavnost praznovanja trideset-
letnice prostovoljnega gasilnega dru-
štva v Bizoviku se vrši v nedeljo
26. t. m. v prostorih gospe Marije
Čerin v Bizoviku. Spored: 1. Spre-
jem došlih društev od 3. do 4. ure
popoldne. 2. Petje. 3. Godba. 4. Sre-
čolov. 5. Šaljiva pošta. Začetek ob
3. uri popoldne. Vstopnina 20 vin.
Častiti delujoči in podporni člani so
vstopnine prosti. Ker je čisti dobi-
ček namenjen za gasilne naprave, se
preplačila hvaležno sprejemajo. Ve-
selica se vrši ob vsakem vremenu.
K obilni udeležbi vljudo vabi od-
bor.

Red »nezadostno« v verouku.
Dne 11. julija je upravno sodišče
razglasilo zanimivo razsodbo. Sin
Jožefa Budka v Novi Paki je dobil
koncem lanskega šolskega leta v
verouku red nezadostno. Vsi drugi
je katehet predlagal pri učiteljski
konferenci, naj ista sklene, da mora
ponavljati II. razred meščanske šole.
Konferenca pa je sklenila, da je
Budka sposoben za 3. razred. Kate-
het se je pritožil na okr. šolski svet,
ki je sklep konference razveljavil in
zahteval, da mora deček ponavljati
razred. Deželni šolski svet in nauč-
no ministrstvo sta potrdila sklep
okrajnega šolskega sveta. Zoper to
je šla pritožba na upravno sodišče,
v kateri se je posebno naglašalo, da je
učiteljska konferenca v svojih skle-
pih avtonomna. Upravno sodišče je
sklep šolskih oblastev kot neposta-
ven razveljavilo ter posebno pou-
darja v razlogih, da je učenec z in-
timacijo sklepa učiteljske konference
zadobil subjektivno pravico za vstop
v višji razred. Šolske in nadzoro-
valne oblasti niso bile v stanu na-
vesti nobenih postavnih določb, na
katere bi se sklicevale pri svojem
sklepu. — Koliko mladih ljudi je pa
pri nas moralo ponavljati razred za-
radi reda »nezadostno« v verouku.
Upamo, da bode sedaj v tem oziru
tudi pri nas boljše.

Nehote je poškodoval lastnega
otroka. Kočar Janez Sitar na Perov-
nem pri Kamniku je ravnal nažaga-
ne deske in jih spuščal po kupu. Pri
tem je pa težko poškodoval na gla-
vi svojo petletno hčerko, ki se je za
kupom igrala.

Proti materi in sestri. Na Je-
žici stanujoč čevljar se je pretekli
petek spri s svojo sestro in ji dal ta-
ko močne zausnice, da ji je izbil
uhane. Nato jo je vrget na tla in jo
daval tako dolgo, dokler ni prišla
mati. Surovina se je pa spravil še
na mater in tudi njo začel stiskati in
premetavati.

Surova sina. Sina Matije Je-
reb sta se spravila tako surovo nad
očeta zaradi opominjevanja, da je
moral priti stražnik nad nj.

Nesreča pri vožnji. 20letnemu
Gromovemu fantu iz Hrašč pri Les-
cah se je 20. t. m. splašil konj, pre-
vrnil voz in fant je tako nesrečno
padel, da je dobil težke poškodbe
na glavi. Obležal je v nezavesti in
bo težko okreval.

Ljubljana.

— Oni, ki žele, da se jim poš-
lje »Sokolsko diplomu« na deželo,

naj pošljejo poleg 2 K še 30 vinarjev
za karton in pošto.

— Oni, ki žele imeti »Sokolsko
diplomo« na svoje ime, naj to čim
prej sporoče v »Zvezno pisarno«
v Ljubljani, da se jim dajo vtišniti
imena. Diplom dobe takoj, ko poš-
ljejo svoto.

— Zanimivo. Če je drugod kdaj
kakšen list konfisciran, to je upravi-
čenega pridušanja. Celo s pritožba-
mi na sodnijo groze — vse to zaradi
tega, ker niso vajeni krivic. Nam
pri »Dnevu« pa niti na misel ne
pride, da bi šli zaradi konfiskacij
našega lista na sodnijo. Čemu? Je
čisto odveč! Sodniki so namreč —
neodvisni. In zaradi konfiskacij la-
mentirati; smo že navajeni juridič-
nih nemožnosti tako, da nas niti ne
razburjajo. Tudi včerajšnja konfi-
skacija nas ne razburja. Svarili smo
ljudi, da naj ne žežnajo tega, česar
niti sami ne verujejo in naj se va-
rujejo pred konfidentkami in špijon-
kami ženskega spola. In zato nas je
seveda državno pravdnstvo za-
seglo. Zakaj? Čisto enostavno zato,
ker ne gre, da bi se divjačina spla-
šila preje, dokler ne pridejo lovski
psi. — Seveda smo bili konfiscirani
6 ur po izidu. Čemu bi se pa cenzor
na policiji ali na državnem pravd-
ništvu ne naspal preje, predno pre-
čita »Dan«. Saj, čim pozneje ga
konfiscira, tem več škoda se mu na-
redi in s tem se pripomore k udušit-
vi gadje zalege.

— Sovrašstvo še — po smrti!
Kranjski rimsko-katoliški popi Ma-
hičevega in Jegličevega kalibra ne
poznajo ne takta pa tudi ne krščan-
ske ljubezni niti do svojega stanov-
skega sobrata, če ni trolil v življe-
nju — v njih rog! V terek popol-
dan je bil umrlega vpokoj. župnika
Škerjanca pogreb, pa se ga razun
župnika gospoda Berceta ni udele-
žil niti eden ljubljanskih duhovnov!
Tako sovražijo ti »Kristusovi« hla-
pi duhovna, ki je vestno živel in o-
pravljal svojo službo, ki pa ni ple-
sal po Jegličevih notah — celo po
smrti, kako pa šele — nas druge!
Ampak blagopokojni g. župnik Ške-
rjanec je zapustil svoje premoženje
narodni družbi sv. Cirila in Meto-
da in ne — škofovim zavodom, to
je pa tista druga rubrika, ki je rodila
tisto farsko sovrašstvo proti niemu.
— Opazovalec. — (Op. uredn.! Po-
leg župnika Berceta smo opazili v
sprevodu še enega nar. duhovnika.)

— »Slovenec« popisuje, kako bi
bilo, če bi nad nami dobili moč srbski
pravoslavni popi. Pravi, da bi bilo
za las tako, kakor je sedaj na Kranj-
skem pod vladjo katoliških duhovnov.
Začela bi se turška persekucija —
pravi — torej kakor sedaj in sploh
zajema vse črne barve »Slovenec«
iz sedanja klerikalne strahovlade.

— Brezvestno izkoriščanje strank.
Nekateri lišni gospodarji nimajo ni-
koli zadosti. Poleg 15%, ki jim jih
davčna oblast odpíše vsako leto pri
doh. davku za razne »lišne popra-
ve«, so si izmislili nekateri teh »go-
spodarjev« in »gospodinj« ali »po-
sestnic« še novo vintu za odiranje.
Začeli so lanske leto kar naenkrat
zahtevati od strank, ki so si naje-
le in zaarale stanovanja, da položijo
takozvani »Putzgelde«, in to od 30 do
50 K. Za ta denar — tako farbajo
ljudi — obljubujejo strankam, da
jim bodo pri vstopu vse »popravili«
in »osnažili« dali. V resnici pa ne
store ti gospodarji v stanovanjih
leta in leta nič in tudi ne popravijo
in ne preslikajo nič, in tako dobe
stranke, ko pridejo v stanovanje,
vse umazano in polomljeno, dasi-
ravno so plačale za snaženje po 30
do 40 K. Ali ni to brezvestno od-
iranje strank in goljufanje davčne
oblasti?! Proti takim gospodarjem
naj ljudje radikalno nastopijo. Od
vseh strani se Ljubljancane odira,
pa merodajni krogi nič ne store proti
tej infamni samovolji.

Prišel se je slučaj, da se je to-
liko spozabil g. občinski svetnik, da
se je podal k nekemu obrtniku na
deželo ter agital za popolno tujo
tvrdko, da bi izpodrinil domačo
tvrdko. Pregovor pravi — da čez
sedem let vse prav pride — in tudi
ta slučaj se bode svoječasnoma
ščeval.

— Glede dijaških organizacij se
nam zdi zelo umestno, kar piše
»Stidslav. Rundschau«, ki dokazuje,
da so bila na srednjih šolah od ne-
kdaj dijaška društva, po vseh me-
stih in deželah. Desetletja se ni ni-
hče spodbudil nad tem — zdaj pa je
naenkrat vsak veleizdajalec — če je
le v kakem slovenskem dijaškem
društvu. Seveda gotovi gospodje bi
radi pokazali veliko nevarnost —
obravnavajo pa bo menda pokazala
— resnico.

— Kanalizacijska dela na Kar-
lovski cesti trpijo že neznano dolgo.
Dela se že tri mesece in, če bode
vposlenih tako malo delavcev kakor
dosedaj, tudi ne bo še tako hitro
končano. Kako ogromno škodo tr-

pimo ta čas na cesti, ki je vsakemu
prometu zaprta, trgovci, gostilni-
čarji in razni obrtniki, nihče ne po-
misli. Prosimo torej, da bi se vsaj
na zgotovljenem delu odstranil tr
in vzravnala cesta, da bodo mogli
vsaj tam voziti vozovi.

— Šentjakobski semenj priredi
kot vsako leto ob priliki žeganja v
šentjakobski fari v nedeljo dne
26. julija gospodarsko napredno
društvo za šentjakobski okraj na
prostornem senčnatem vrtu pri
Plankarju na Dolenjski cesti. Zače-
tek ob pol 4. popoldne, vstopnina
40 vin., otroci do 10. leta prosti. Ker
je sprehod čez Golovec in tudi po
Dolenjski cesti do Plankarja skozi-
skoz po senci in ker je veselica pri-
rejena v prid društveni javni ljudski
knjižnici, pričakovati je kot vedno
najboljše udeležbe. Na semnju je
sestaneke vseli An, ki praznujejo
ta dan svoj god.

— Gost, da nas bog varuj. V
ponedeljek ob 1. uri ponoči je prišel
v neko tukajšnje kavarno neki po-
tnik in trije podčastniki. Nekaj časa
so pili, ker je bila ura že pozna, je
plačilni natakar zahteval tudi pla-
čilo. Tujec je potegnil denarnico,
plačati se je pa obotavljal, najbrže ni
imel dovolj. Ko ga je natakar še
enkrat pozval, naj plača, je potegnil
tujec revolver in ga nastavljal na nje-
gova prsa rekoč, da mora iti z njim
iskat na stranišče izgubljen denar.
Na to je pa prišel policaj in komedije
je bilo konec.

— Vojaški koncert v petek 24.
na specialnem večeru v kinemato-
grafu »Ideal«. Predvaja se krasna
legenda iz Uralskih hribov »Niška«.
— Ta orjaška slika, umetniško pre-
krasna, vpliva fenomenalno na u-
metniško občutujočega gledalca. —
V soboto sijajna veseloigra v treh
delih »Orožnik brez hlač« in dru-
žabna drama »Otroško srce«.

— Loterijske številke: Gra-
dec: 21, 10, 37, 77, 71. — Brno:
62, 39, 73, 4, 48.

Trst.

Kdo širi vsenemško idejo v Tr-
stu? Iskali smo ga, in smo ga sled-
njič tudi našli. To je neki dr. Rabelj,
sin svojega krvavega imena. Ta Ra-
belj je baje zagrižen Volksratovec in
hodi skoraj neprestano po Dunaju,
kjer ga Svabarija spoštuje kot za-
stopnika tržaške Svabarije. Seveda
ima za to moč tudi veliko zaslanbo
v vseh krogih. Rabelj ima pri name-
ščanju švabskih uradnikov največ
zastug, in je vsa importacija švaba-
rije v Trst povečini njegovo delo.
Madam tega zagriženega Svaba se
vozi v Trstu v najelegantnejših ekvi-
pazah in je radi moža povsod zelo
vpoštevana. Rabelj živi več od »pri-
ložnosti« kakor od svoje službe. No,
in temu Rabelju obljubljamo, da se
bomo sedaj, ko smo ga izsledili, z
njegovo osebo precej pečali. Torej
na svidenje!

Tržaška švabarija širi po mestu
vesti, da so krožile v nekem razre-
du goriške gimnazije dva dni pred
sarajevskim atentatom pole z mrtva-
sko glavo. To je baje znak, da je vse
jugoslovansko dijaštvo že vnaprej
vedelo za zločin. Zdaj pa naj se Ca-
sapiicola loti preiskovanja avtentič-
nosti teh vesti. Toda ni potreba, da
gre po ustmene ukaze k S. L. S. v
Ljubljano!

Narodno-socialna mladinska or-
ganizacija ima danes zvečer ob pol
devetih v dvorani N. D. O. važen
sestaneke, katerega dnevi red je:
Sodelovanje naših članov pri narod-
nih prireditvah. Ker je sestanek jako
važen, prosimo mnogoštevilne ude-
ležbe. — Narodno-socialna mladinska
organizacija javlja, da se udeleži
v nedeljo 26. t. m. slavnosti Narodne
delavske organizacije, zato vabi vse
člane, da se zberejo v nedeljo do
pol 3 popoldne v dvorani N. D. O.,
odkoder odkorakamo skupno na
slavnost k sv. Ivanu.

Narodna delavska organizacija
priredi v nedeljo, 26. julija t. l. vrtno
veselico v Narodnem domu pri Sv.
Ivanu. Začetek ob 4. popoldne. Na
sporedu: godba, petje, ples, šaljiva
pošta itd. Sv. Ivan je za nas zelo
važna postojanka. Ker pa je močno
ogrožen, je velikega pomena, da se
ustanovi pri Sv. Ivanu podružnica
N. D. O. Ustanovitve podružnice bo-
mo šli tržaški slovenski delavci po-
častiti s tem, da priredimo v nedeljo
veselico pri Sv. Ivanu, da torej naše
nove sobojevnike obiščemo in na-
vdušimo za narodno in socialno bor-
bo. Ker je to po prvem maju prva
veselica, ki jo priredi naša organi-

zacija in ker je njen čisti dobiček na-
menjen v podporni fond, se nadejamo
da bo njen obisk velik, tako iz Trsta,
kakor iz okolice. V nedeljo, vsi k Sv.
Ivanu! Deželni odbor N. D. O. v Tr-
stu.

Narodno-socialna mladinska or-
ganizacija je nabrala za C. M. D.
39 K 56 vin., in sicer je nabral na
polo brat M. Kravos 36 kron v pro-
test proti barbarškim napadom na
slovenske cvetličarke, brat Jemc je
pa nabral med člani na izletu v Go-
spodarskem društvu na Proseku 3 K
56 vin. v protest laških »kavaljerev
della morte«. Denar je izročen žen-
ski podružnici C. M. D. v Trstu.

Policija izganja nesramne tujce,
ki nadlegujejo po cesti in s svojo pre-
drznostjo celo v lokalih ljudi s pro-
šnjami za podporo. Na vprašanje kam
in kako ter na zahtevo pojasnila o
stanu, pa individuali obmolknijo. »Ein
Künstler« spravi potepuh iz sebe po
pomišljanju, za kaj naj bi se legiti-
miziral. In ti prosjaki za podpore so,
če že ne izključno, pa vsaj po devet-
desetinski množini Svabi, ki so se
priklatili iz rajha. Nobeno sredstvo
ni tem ljudem dovolj nesramno, da
izpuli iz človeka denar. In policija
je pričela take ljudi izganjati. To je
pohvale vredno delo. Svaba ima no-
ge in roke in naj se po izgonu popri-
me dela in naj se ustanovi v rajhu.
Najnesramnejšo maniro pa kaže to,
da hodijo taki individuali le največ po
naših lokalih okoli naših ljudi. Poli-
cija je v terek izgnala 17 vagabun-
dov-prosjakov.

Izborni dresuro konj, ceber, ka-
mel, morskega konja, levov, tigrov
in morskih psov, borbo z medve-
dom, rusko trojko, raznovrstne vaje
v akrobatiki, nastop Kitajcev, komič-
ne prizore clownov in vratolomno
telovadbo — vse to nam poleg dru-
gih napetih zanimivih točk nudi obisk
cirkusa Charles. Vsako večerno
predstavo zaključijo pantomina »Ma-
ševanje«, v kateri lahko opazujemo
življenje Indijancev in Mehikancev,
njih peštre noče in različnost šeg. In
odobravanje in občudovanje vzbuja
vzorni red, s katerim se drugi cir-
kusi ne morejo ponasati. Prav vsled
vedne natančnosti imajo vsi nastopi
v Charlesovem podjetju popoln
uspeh.

Ranitelj Lubin, o katerem smo
pisali včeraj, da je umoril v Starem
mestu enega Turka, dve drugi osebi
pa težko ranil, noče svoje krivde di-
rektno priznati. Poleg Lubina je bila
zasižana tudi Benedettijska, a zašla
je, kakor Lubin, večkrat v velika
protislovja. Lubina so pokazali tudi
težko ranjenemu in v bolnišnici se
nahaajočemu Ahmedu Moreahimu,
ki je potrdil, da je ranitelj Lubin in
niče drugi. Zasliševanja nadalju-
jejo.

Inženir Ulivi jo je s svojo za-
ročenko potegnil iz Trsta v terek.
V Trstu ga je iskala policija zaradi
napačnega imena, s katerim se je
vpisal v listo tujcev nekega tukajš-
njega hotela. Toda Ulivi jo je pred
policijskim nosom popihal v Cari-
grad.

EKSHUMACIJA V BAZOVICI.

Trst, 22. julija.

Na zahtevo divizijskega sodi-
šča v Trstu se je izvršila v terek
na bazoviškem pokopališču ekshu-
minacija pokojne Josipine Smerdu,
ki je umrla pred enim mesecem. Po-
javile so se namreč vesti, da po-
kojna Smerdu ni umrla naravno
smrti, temveč da se je zastrupila
vsled

abortacije (splavljenja).

Divizijsko sodišče v Trstu je
na podlagi razširjenih vesti zahte-
valo natančno obdukcijo trupla.

Zločina nagovarjanja k temu
dejanju je obdolžen neki narednik
4. bosanskega pešpolka Josip Mark,
ki se sedaj nahaja v garnizijskih za-
porih. Proti Marku je uvedena na-
tančna preiskava, ki ima dognati
v koliko je Mark k zločinu pripo-
mogel.

SAMOMOR NA POKOPALIŠČU.

Trst, 22. julija.

Na pokopališču pri sv. Ani se je
v terek proti večeru na neki gomili
zastrupila 45letna Ema Schäffer s
fenikalno kislino. Na gomili ležeče
truplo je opazil neki stražnik, ki je
imel tisti čas v bližini službo.

Redar je naglo telefoniral na
zdravniško postajo, odkoder je čez
malo časa prispel zdravnik v avto-
mobilu. Ko je nesrečno samomoril-
ko preiskal, je ugotovil, da je vsaka
pomoč zaman. Vseeno pa ji je iz-
pral želodec in jo velel prepeljati v
bolnišnico.

Tam so ji skušali pomagati in so
jo hoteli rešiti z injekcijami. Ni šlo.
Okolu polnoči je ženska izdihnila.
Ženo je spoznala v bolnišnici samo-
morilčina mati. Pri Schäfferjevi so
našli več pisem, ki so bila naslov-
ljena na različne osebe. Tudi se je
samomorilka spomnila pred smrtjo
Legge Nazionale s sedmimi kronami.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst.
Podružnica: Nabrežina 99.

Jestvine, kolonijalno blago.

FR. MILLONIG - TRST

Piazza Caserma 5., blizu Narodnega doma.
Razpošiljanje po pošti.

SKOK S III. NADSTROPJA.

Trst, 22. julija.

Okolu poldneva je bila danes
zjutraj poklicana v ulico della Bora
št. 7 zdravniška postaja »Igea«. V
omenjeni hiši je stanovala 53letna
Angela Weidenbach, ki je skočila s
tretjega nadstropja na cesto. Ko so
bližnji ljudje opazili čln nesrečnice,
so brzo telefonirali na »Igea«, od-
koder je kmalu nato prispel zdrav-
nik.

Weidenbachova se je pri padcu
oziroma skoku tako poškodovala,
da so jo morali na mestu obvezati
le za silo, nakar so jo odpeljali v
bolnišnico. Prizadejala si je težko-
nevarne poškodbe na glavi in na
več mestih trupla.

V bolnišnici so jo, videvši, da
bi bil vsak poskus pomoči odveč,
sprejeli v II. oddelek, kjer pa je sa-
momorilka kmalu nato izdihnila. Kot
vzrok samomora se navaja sitost
življenja.

Umori v Bergamo.

Predvčerajšnjim smo popisali,
kako so se vršili umori v kraju Ber-
gamo in katerih glavni junak je bil
Pianetti.

Vzrok.

Pianetti sam je smatral umorje-
ne in še nekatere druge osebe za
povzročitelje svoje nesreče.

Nekaj na celi stvari bo.
Občinskega slugo je sovražil,
ker mu je ta priredil mačjo godbo za
časa njegovega odhoda iz Camerata.
Župnika pa zato, ker je iz odobraval
in pa zato, ker je župnik silno po-
ceni kupil od njegovega brata vrtič
za zelenjavo.

V splošnem so bili pa vzroki
silno majhni, toda vsled premišljeva-
nja postajali so vedno večji, tako da
so naposled zasedle te misli celo Pia-
nettijeva osebnost in izzvali na njem
takšen pritisk, da se mu ni mogel
več ustavljati, dasiravno je vedel,
kaj dela.

Na svoj čin se je najbrže dolgo
pripravljaj, oziroma dolgo je nanj
mislil in dolgo se mu obotavljal. Žena
pripoveduje, da kadar je bil nekoliko
vinjen, je vselej govoril in se obna-
šal, kakor bi imel nasprotnike pred
seboj. Celo na prste jih je štel. Ne-
kega dne je potegnila žena iz njego-
vega žepa listič, na katerem, kakor
se sedaj spominja, so bila napisana
imena nekaterih sedaj ustrelenih.

Beg in lov.

Takoj, ko se je raznesla strašna
vest o umorih, so se podali lovci za
Pianettijem, ki je zbežal na gore. Pri
tem priliki je prišlo do zelo žalostne-
ga prizora. V vlak, v katerem so se-
deli lovci, ki so se peljali na lice me-
sta, je stopil najstarejši sin Pianetti-
jev. Služi v tujem mestu in se je vr-
nil domov, da mater tolaži. Takoj je
vedel, kam so lovci namenjeni in za-
čel je krčevito plakati.

Prvo sled in poročilo o Pianet-
tiju je prinesel neki oglar z gora, ki
je povedal, da je prišel Pianetti k
njemu, prosil ga za polento ali kaj
gorkega in mu tudi povedal, kaj je
storil. Povedal mu pa ni, da je ubil
7 oseb, temveč samo o zdravniku in
občinskem tajniku mu je povedal. —
Drugo vest je prinesla neka ženska,
ki je pravila, da jo je Pianetti usta-
vil v gorah in jo prosil, da mu pri-
nese vode, živeča in liste, v katerih
se o njegovih delih govori. Babše si
je storijo najbrže izmislilo, ali zelo
slabo, ker ni verjetno, da bi kdo la-
čen in žejen, preganjan, utrujen mi-
slil na časopise. Je že verjetnejša
vest nekega oglarja. Temu znanu je Pia-
netti dal pismo za rodbino in mu je
jokaje pripovedoval o svojem ne-
srečnem činu. Bil je baje že zelo v
slabem stanju.

To so prve vesti z gora.

Na gorah.

Na gorah, kamor je zbežal Pia-
netti stanuje pastir Carrar. Ta je
drugo jutro po krvavih dogodkih stal
pred svojo kočo. Naenkrat se pri-
vali proti njemu kamenje: proti
koči je prihajal Pianetti. Raztrgan,
prepadel, z do krvi odrtimi rokami.
V kočo ni maral stopiti, dasiravno
ga je Carrara pozval.

»Poznaš me — je zaklical Pia-
netti — daj mi jesti, sem pri koncu.«
Potrebujem eno vrečo, nekoliko
drv, da si bom napravil zvečer
ogelj. Zasledujejo me; če me izvo-

hafo ne bom mogel bežati. Toda svojo kožo jim bom drago prodal. Dve noči že ne spim. Plezam s skale na skalo; pogled roke! In pokazal je krvave roke.

— Pričakoval sem za danes vesti od familije; ali ni jih bilo. Bojim se, da je žena kap zadela. Kedar pojdeš v San Giovanni?

— Jutri.

— Prinesi mi poročil. Pričakoval te bom. Sedaj se pa grem skrit v skalovje.

Carrari je sicer šel v dolino, toda vrniti se ni upal, ker je cel pogovor povedal lovcem.

— Kaj, ali se ne bo Pianettiju čudno zdelo, da ne pridete nazaj?

— Ne bo se mu čudno zdelo. On ve, da ga rad pijem in bo mislil, da sem se ga tudi danes navlekel.

Prvi boj.

Toda pastir Carrara se je moral podati z oddelkom lovcem na gore.

Ni bila prijetna pot, 2000 m visoko, v burji in dežju. Policisti in Carrara jo mahajo po strmi poti. Carrari ni prijetno. Na eni strani mu groze policaji, da je dal Pianettiju jesti in drevja — na drugi strani zopet Pianetti s svojim maščevanjem, ker ni prišel pravi čas na sestanek.

Toda nič ne pomaga. Moraš. Noč so prebili v koči Carrare in drugo jutro so se lovci razdelili na dva oddelka, ki sta hotela zajeti Pianettija v skalovju.

Carrara je po duševnih mukah in strahu ravno nekoliko zadremal, kar ga zbudi sin s klicom:

»Zunaj vas hoče neki mož.«

»Pianetti bo, sakra«, si misli Carrara, ali kljub temu se poda pred kočo. Na skrivaj da Pianettiju znamenje, da naj beži; toda Pianetti, kakor bi ne razumel.

»Kakšne vesti mi prinašaš? Kaj pravi žena?«

Carrara je začel pripovedovati, da je vse po policajih zastraženo, da ni mogel govoriti. Povedal mu je tudi, da so mu policaji že za petami in da pridejo tudi vojaki in psi.

Pianetti je bil silno potrjen, ker ni dobil od žene nikakih vesti.

»Zadnja se bliža« — je dejal — »toda, ko bo ostala le ena patrona še, se ustrelim.«

Snedel je nekaj malega in takoj odšel v skalovje. Tam je bil studenec. Nagnil se je, da bi pil. V tem so ga zapazili policaji v daljavi kakih 600 m. Hitro proti njemu. Pianetti jih je zapazil. Z vsilo se je zavijtel za neko skalo in začel streljati. Policaji so odgovarjali. Pianetti je naenkrat omahnil in izginil. Ko so prišli zasledovalci na mesto, ga že ni bilo nikjer.

Toda krog se okoli Pianettija vedno bolj zožuje.

Premeten slepar.

Pred tremi dnevi so prijeli na Dunaju nekega »dr.« Milana Bugarskega, ki se je izdajal za zdravnika in je na ta način neki vdovi izvalil 80.000 K. Ta dama je bila vdova po nekem veleindustriju. Leta 1912. se je seznanila z dr. Bugarskim, ki se je izdajal za zdravstvenega svetnika in je živel zelo nobel. Vdova mu je izročila vse svoje premoženje, s katerim je po svoje razpolagal. Večkrat je odpotoval, ker je rekel, da se njegovi žentivi delajo zapreke, ki jih mora premagati. Na ta način je spravil vdovo ob ves denar, tako, da je morala iskati pomoči pri sorodnikih. Tem se je zdela stvar sumljiva in so Bugarskega ovadili. Izkazalo se je, da Bugarski ni zdravnik — ampak slepar. Ime je pravo. Doma je iz Pančeva. Star je 44 let. Že pred leti je neko vdovo na Dunaju spravil ob vse njeno premoženje 137.000 K. Nesrečna ženska se je zastrupila. Poroča se, da je Bugarski napravil več takih sleparij. Sedaj bodo ptičku v zaporu temeljito preiskali obisti.

Žena zaklala moža.

V Pokovcih v Slavoniji se je zgodila te dni žalostna družinska tragedija. Posestnik Jozo Bistič je bil znan pijanec, ki je zanemarjal svoje gospodarstvo, tako da je bilo na robu propada. Imel je šele 23 let, toda žganje ga je uničevalo. Svojo ženo Mando je večkrat pretepel. Dne 13. t. m. je dogradil hlev. Za likof so seveda pili žganje in Jozo se je napil, tako da je svojo ženo štirikrat pretepel ta dan. Že štiri leta je trajal

ta družinski pekel. Manda je že hotela moža zapustiti, pa jo je svakiinja zadržala, češ da se bo mož poboljšal. Toda mož se ni poboljšal — ampak je pil in pretepal svojo ženo. Zato je ona sklenila, da napravi konec trpljenju.

Ko je bilo onega dne delo končano, je Jozo pil do 3. čez polnoč. Žena Manda je ležala bolna od pretepanja, Mati in svakinja sta zgodaj vstali — tako da je bila Manda okoli 4. zjutraj sama v sobi. Vzela je kuhinjski nož in se približala postelji svojega spečega moža.

Zasadila mu je nož v levo stran prsi — nato ga je izdrla in mu ga porinila še v trebuh. Bistič je planil iz postelje, pa se je kmalu zgrudil in na mestu umrl. Manda je mirno počakala doma, da so prišli orožniki. Rekla je, da se je ponoči njen mož prebudil in je hotel planiti nanjo. Pri tem je stopil z nogo v zibko, kjer je spalo dete. Ker se je zbal, da bo zadušil otroka, je vzela nož in je zabodla moža. — Orožniki so jo odpeljali v sodišče v Brod. Manda je slabotna ženska, stara 22 let, ki pa jo je trpljenje skoraj uničilo. Pride pred sodišče, kjer se bo zaključila grozna tragedija.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

AVSTRIJSKO - SRBSKA KRIZA.

Dunaj, 22. julija. Šef generalnega štaba je prekinil dopust in se vrnil na Dunaj v pisarno vojnega ministarstva.

Reka, 22. julija. 30 tu se nahajajočih srbskih državljani-rezervistov je bilo telefonično pozvanih, da naj se vrnejo v domovino.

PREISKAVE.

Osijek, 22. julija. Tukašnji omladinski klub je bil razpuščen. Pri Sokolu so bile hišne preiskave in ravno tako pri posameznih članih Sokola. Istotako so se vršile hišne preiskave pri Sokolu v Karlovcih.

V OBRAMBO HRV.-SRBSKE KOALICIJE.

Budimpešta, 22. julija. Ob velikih kravalih je govoril v današnji seji zbornice poslanec hrv.-srbske koalicije baron Rajčić. Dejal je, da je Kalayev režim v Bosni vzbudil percejšnjo nezadovoljnost (ta režim je silno po volji pravicojubnim klerikalcem). Privrženost Srbov k dinastiji in monarhiji je zahvaliti delovanju ministrov Buriana in Bilinskega. Največja srbska stranka, narodna stranka, je zavzela postavno in monarhično stališče. Ne sme se bosanskih razmer presojati na podlagi atentata. Povdarjal je tudi, da ne gre vseh mladinskih društev smatrati za sumljiva. Tudi »Narodna Obrana« je kulturno društvo.

TISZA ZOPET GOVORIL.

Budimpešta, 22. julija. Pred koncem seje je povzel besedo grof Tisza. Izvajal je, da smo pred svetovnimi dogodki. Kakor preje dvakrat, tako tudi sedaj ne more k stvari ničesar podrobnejšega poročati. (Ljudstvo namreč ne sme ničesar vedeti. Ljudstvo sme samo to vedeti, da si — ljudstvo želi vojne. To namreč lahko čita vsaki dan in se čudi.) Poročati pa zaradi tega ne more, ker ni v interesu dežele v tem trenutku razvijati takšna vprašanja; upa pa, da bo o tej zadevi kmalu mogoča izmenjava misli. To je povedal zato, da interpelanti presodijo, če ni boljše interelacije sploh umakniti.

ALBANSKE ZADEVE.

Drač, 22. julija. Vstali so odklonili vsako pogajanje v Draču ali na kakšni vojni ladji. Zato se bodo pogajanja za enkrat vodila pismeno.

KNEZ DOBI POSOJILLO.

Drač, 22. julija. Kakor se sliši, bošta Avstrija in Italija knezu zopet dovolili predujem na posojilo.

PROSTOVOLJCI.

Drač, 22. julija. Danes je dospelo semkaj v bednem stanju 200 rumunskih prostovoljcev. So čisto izstradani in bi šli radi nazaj. Dosedaj je v Draču 2300 prostovoljcev, vsi navdušeni — za povratek v domovino.

SRBSKI POSLANIK V CARIGRADU.

Belgrad, 22. julija. Srbski poslanik v Carigradu Nenadović, se je vrnil na svoje mesto.

GROZNE DIMENZIJE RUSKEGA ŠTRAJKA.

Petrograd, 22. julija. Položaj zaradi štrajka postaja vedno kritičnejši. Prihaja do vedno novih spopadov, pri katerih je mnogo oseb ranjenih. Število stavkajočih raste. Danes so stavkajoči ustavili vlak, prisilili vlakovodjo, da je zapustil svoje mesto, tudi potniki so morali izstopiti. Nato so podrli telegrafске droge in zabarikadirali železnično progo. Finski vlaki vozijo le z vojaško eskorto. V Moskvi je prišlo do velikih spopadov s policijo. V Rigi štrajka 40.000 delavcev. Tudi v Tiflisu so delavci cestnih železnic prenehali z delom.

NEURJE V BOLGARIJI.

Sofija, 22. julija. V krajih Jam-boli, Lom in v bližini je napravila povoden velikansko škodo, ki dosega višino deset milijonov frankov. Do sedaj so 100 trupel potegnili iz valov, toda število mrtvih je mnogo večje.

GROZNA EKSPLOZIJA V GORICI.

Gorica, 22. julija. Danes ob 7. zvečer je nastala silna eksplozija v tovarni raket. V delavnici je nenadoma nastal ogenj, pri čemer je prišlo do eksplozije. Učinek je bil strašen. Poslopje je v pravem pomenu besede eksplodiralo. Trije so bili na mestu mrtvi, in sicer gospodar, žena in en delavec. Eksplodiral je stroj za rakete. Drugi delavci so k sreči ostali živi. Ubite osebe so bile vsled ognja ožgane. Nesreča se je pripetila po nesrečnem slučaju najbrže vsled neprevidnosti pri ognju. Eksplozija je bila tako močna, da so bližnje hiše poškodovane. Na licu mesta se je zbrala velikanska množica ljudstva, ki je prihitela iz vsega mesta. Prišli so seveda tudi gasilci in vojak. Ogenj k sreči ni izbruhnil. Vsled eksplozije so vsi notranji stroji uničeni. Škoda je velikanska. Natančnejše poročilo sledi.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložil znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Svetujemo Vam, da kupite modne srajce bele in barvaste, turistijske, mehke ovrtnike, kravate itd. pri Engelbert Skušek v Ljubljani, Dunajska cesta 7, ker je zares najcenejši.

Proda se nekaj pohištva. Poljanski nasip 10, pritličje levo. 729-3

Kupi se rabljen šivalni stroj. Ponudbe z navedbo cene na upravo »Dneva«. 793-3

Tehnik išče instrukcije realca ali mesto domačega učitelja. Ponudba na upravništvo lista. »Tehnik 3«.

Proda se za nizko ceno kuhinjska omarica, Čopova cesta 19/III, levo.

Iščejo se zastopniki proti visoki proviziji za obiske poljedelcev, obrtnikov, uradnikov itd. za razpošiljalnico sukna za gospode in dame. Vpeljani imajo prednost. Nevpeljani, ki imajo mnogo znanec, se vpelejo. — Ponudbe pod »Tuchfabrik 4313« na HAASENSTEIN & VOGLER, Praga II, Češko.

Kovačija

v prometnem kraju se sprejme v najem. Ponudbe je pošiljati pod »Kovačija« poštno lež. Kamnik.

Edina primorska tovarna dvokoles. »Tribuna« Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2-4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

Premerl & Jančar

Dunajska cesta št. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica št. 18.

Pristne emajlne karve, karbolineje, mavceo itd. Na drobno in debelo.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slamnike kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg št. 21.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Primorsko prvenstvo 70 km

dobljeno na

Gorčevem kolesu!

A. Gorec, specijelna trgovina s kolesi in deli Ljubljana, Marije Terezije c. 14.

Čudovito znižane cene!

Pristni panama poprej K 10.—, 15.—, sedaj K 5.—
Girardi slamniki " " 3.—, 4.—, " " 1.—
lister obleke v modnih barvah " " 20.—, 24.—, " " 8.—
bele in sive sako za friserje samo " " 20.—, 24.—, " " 8.—
letne plašče za dame " " 20.—, 24.—, " " 6.—

Modne obleke za gospode.

Najnovejše v damski konfekciji. Kimono plašči, bluze, eponge kustumi in etamni obleke po znatno reduciranih cenah! Zaloga se mora po možnosti do konca avgusta razprodati, ker rabimo prostor za jesensko in zimsko konfekcijo, katero dobimo v ogromni izbiri.

Oglejte si 18 izložbenih oken.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Sukno, volneno blago, vse vrste perilno blago, šifoni, preproge, odeje, zastori in izvrstno gotovo moško perilo se dobi po najnižjih cenah v manufakt. modni trgovini

Oglejte si zalogo, zahtevajte vzorce

L KOSTEVC Ljubljana Sv. Petra c. št. 4.